

Andrej Olip

Fotografije življenja v Angoli

27-letnega Andreja Olipa iz Sel je veselje zaneslo poleg gledališča in mnogih drugih dejavnosti tudi k fotografiranju. Biti s sreen pri stvari. Najprej le igra-je, nato pa v popolnosti. Pomembno je predvsem razvijanje pogledov tudi na najmanjše podrobnosti. To je tisto, kar najbolj obogati fotografijo (in seveda tudi človeka).

Potovanja, izleti in pohodi v gore ... Tam nastanejo najlepše fotografije. In ob tem je bil odgovor na vprašanje, če bi se odpravil v Angolo, zelo preprosti.

Letalo za Angolo, na katerem je sedel Andrej, je vzletelo septembra 2014. »V Angoli so me sprejele Don Boskove sestre. Prve dni sem preživel v Luandi, ki je kaotično velmesto z velikimi družbenimi razlikami. Od centra mesta z najvišjimi cenami na kvadratni meter na svetu do najrevnejših hišic iz pločevine in zemlje je morda le kak kilometer. Ljudje se srečavajo z vsakdanjnimi težavami, kakor mi. Evropčeti, a pri njih so te veliko bolj eksistencialne narave. Morda je prav zaradi tega življenja tam tudi intenzivneje in naposled tudi bolj veselo ter nasmejan«, je pripisal poleg lepih slik v koledarju InicijativAngola.

